

Publicerad 2009-05-26 23:15 av Ullagulla

vem vet....

vilar i tanken

en krusning på vattenytan
inget mer än så syns ännu
av det som pågår nere i djupet

en tung sten bryter sig loss
sjunker till botten
och med syre kvar stiger jag

ser ljuset lösas upp som kristaller
och med den urkraft bara kärleken har
lyfter jag mot himlen

ett lugn stillar åter
fyller hjärtat med tillitens vin
berusad ser jag morgondagens gryende

daggen glittrar sakta bort
den tidiga rosenskyn bleknar
när du fyller min famn

jag smakar doften av längtan
och i nuets tvekande sekunder
vilar du i drömlig hägring

inget faller så vackert
som de skuggor som dansar bakom dig
de är njutbara om än bara i fantasin

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ullagulla med Poeter.se id #25640 innehar upphovsrätten